

2. U slučaju da je odgovor na prvo prethodno pitanje potvrđan: je li nacionalni sudac na to obavezan po službenoj dužnosti ili samo u slučaju da se jedna od stranaka izričito pozove na povredu prava Unije?
3. Mogu li se članci 26. stavak 2., 35. i 56. UFEU-a tumačiti u smislu da im je protivna odredba države članice kao ona sadržana u člancima 24/C i 24/D Zakona o općem poreznom postupku ako sukladno takvom propisu mađarsko trgovačko društvo koje svoju gospodarsku djelatnost djelomično obavlja u drugim državama članicama Europske unije ne može kao direktora zaposliti mađarskog državljanina koji je ranije bio direktor drugog mađarskog trgovačkog društva koje obavlja djelatnost na unutarnjem tržištu, samo zbog toga što je tom drugom društvu nastao određeni porezni dug, ako za nastanak takvog duga nije odgovoran navedeni mađarski državljanin u svojstvu prijašnjeg direktora?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2014. uputio Kúria (Mađarska) Kuria – Weltimmo s.r.
o. protiv Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság**

(Predmet C-230/14)

(2014/C 245/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Weltimmo s.r.o.

Tuženik: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 28. stavak 1. Direktive 95/46/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (u daljnjem tekstu: „Direktiva o zaštiti podataka”) tumačiti u smislu da je nacionalni propis države članice primjenjiv na njezinom području na osobu odgovornu za obradu podataka s poslovnim nastanom isključivo u drugoj državi članici, upravlja internetskom stranicom za posredovanje nekretninama i između ostalog oglašava nekretnine koje se nalaze na području prve države članice, a vlasnici nekretnina su svoje osobne podatke prenijeli na medij (poslužitelj) za pohranu i obradu podataka koji pripada upravitelju internetske stranice i koji se nalazi u drugoj državi članici?
2. Treba li članak 4. stavak 1 točku (a) Direktive o zaštiti podataka, u svjetlu uvodnih izjava 18 do 20 i članka 1. stavka 2. i članka 28. stavka 1. tumačiti u smislu da Magyar Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (u daljnjem tekstu: tijelo za zaštitu podataka) ne može primjenjivati mađarski zakon o zaštiti podataka, kao nacionalno pravo, na upravitelja internetske stranice o posredovanju nekretninama koji ima poslovni nastan isključivo u drugoj državi članici, čak niti kada on, između ostalog, oglašava mađarske nekretnine čiji su vlasnici, vjerojatno s područja Mađarske, prenijeli podatke u vezi sa svojim nekretninama na medij (poslužitelj) za pohranu i obradu podataka koji pripada upravitelju internetske stranice koji se nalazi u drugoj državi članici?
3. Je li za potrebe tumačenja bitno da je usluga koju je pružila osoba koja je odgovorna za obradu podataka i koja upravlja internetskom stranicom usmjerena na područje druge države članice?
4. Je li za potrebe tumačenja bitno da su podaci u vezi s nekretninama koje se nalaze na području druge države članice te osobni podaci vlasnika zapravo učitani s područja te druge države članice?
5. Je li za potrebe tumačenja bitno da su osobni podaci u vezi s navedenim nekretninama osobni podaci državljanina druge države članice?
6. Je li za potrebe tumačenja bitno da vlasnici poduzeća sa sjedištem u Slovačkoj imaju prebivalište u Mađarskoj?

7. Ako iz odgovora na prethodna pitanja proizlazi da mađarsko tijelo za zaštitu podataka može voditi postupak, ali ne može primjenjivati mađarsko pravo, već pravo države članice sjedišta (u kojoj predmetno poduzeće ima sjedište), treba li članak 28. stavak 6. Direktive o zaštiti podataka tumačiti u smislu da mađarsko tijelo za zaštitu podataka jedino može izvršavati ovlasti navedene u članku stavku 3. Direktive o zaštiti podataka sukladno propisu države članice sjedišta, i da stoga nije ovlašteno nametnuti novčanu kaznu?
8. Može li se smatrati da je pojam „adatfeldolgozás” [procesiranje podataka] sadržan kako u članku 4. stavku 1. točke (a) tako i u članku 28. stavku 6. [mađarska verzija] Direktive o zaštiti podataka istovjetan pojmu „adatkezelés” [obrada podataka] koji je korišten u terminologiji navedene Direktive?

⁽¹⁾ SL L 281, str. 31. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)

Tužba podnesena 12. svibnja 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Nizozemske

(Predmet C-233/14)

(2014/C 245/08)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. van Beek i C. Gheorghiu)

Tuženik: Kraljevina Nizozemska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Kraljevina Nizozemska povrijedila svoje obveze iz članka 18. UFEU-a (u vezi s člankom 20. UFEU-a i člankom 21. UFEU-a), kao i članka 24. stavka 2. Direktive 2004/38/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice time što je mogućnost korištenja cjenovnih olakšica za studente prilikom korištenja javnih prijevoznih sredstava ograničila na nizozemske studente koji studiraju u Nizozemskoj na nekom privatnom ili javnom učilištu i studente iz drugih država članica koji su ili zaposleni u Nizozemskoj ili su u njoj stekli pravo stalnog boravišta;
- naloži Kraljevini Nizozemskoj snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Dok nizozemski studenti mogu nabaviti studentsku kartu za sredstva javnog prijevoza (takozvanu „OV-studentenkaart”), s kojom sredstva javnog prijevoza u Nizozemskoj mogu koristiti besplatno ili uz sniženu cijenu, studenti iz drugih država članica – koji u Nizozemskoj nisu niti zaposleni niti su stekli pravo stalnog boravišta – moraju plaćati punu cijenu za korištenje tih prijevoznih sredstava.
2. Prema mišljenju Komisije, nizozemske zakonske odredbe imaju za posljedicu izravnu diskriminaciju zbog državljanstva, s obzirom da se građane EU koji nisu nizozemski državljani tretira nepovoljnije nego Nizozemce. Stoga Nizozemska nije ispunila svoje obveze iz članka 18. UFEU-a u vezi s člancima 20. i 21. UFEU-a.
3. Nadalje, neizravna diskriminacija zbog državljanstva postoji kada nacionalno uređenje – iako je neutralno formulirano – faktički dovodi u lošiji položaj mnogo veći postotak određenih osoba, osim ako je različito postupanje opravdano objektivnim čimbenicima koji ne predstavljaju diskriminaciju zbog državljanstva.